

„Кормисонъ зѣ лѣтъ, родъ емоу Вокиль. . . сии же князѣ измѣни родъ доуловъ“. Княжеския родъ Дуло изгубилъ прѣстола; династическия прѣвратъ го повѣрилъ на Кормисона отъ родътъ Вокиль. Въ четиринадесетата година отъ царуването на Константина Копронима въ Тракия били построени укрѣпления и императорътъ прѣселилъ население отъ арменци и сирийци отъ павликанската ересь, съ цѣль да осигури владѣнията си отъ къмъ българската граница. Кормисонъ срѣщу туй поискалъ увеличение на данѣктъ. Нъ императорътъ изругалъ пратеника, поради което българитѣ нахлули въ Тракия и стигнали до дългата стѣна, като ограбили всичко каквото намѣрили изъ пѣтя. Тѣ задигнали тогава и много византийско население и се върнали спокойно въ България. Споредъ Теофана срѣщу българитѣ не билъ прѣдприетъ никакъвъ походъ отъ страна на Византия. Нъ патриарха Никифоръ споменува, че тѣ били разбити отъ Константина Копронима; а понеже Никифоръ прикрива българската побѣда (759 г.) при Берегавския проходъ, то по за вѣрване ни се вижда извѣстieto на Теофана, който не крие тази позорна случка, въ която били избити военачалници и логотети и многочислена войска. Между туй, Теофанъ пѣкъ не говори за сражението при Маркелъ, кждѣто споредъ Никифора били разбити българитѣ, той не споменува и за морския походъ къмъ дунавския брѣгъ, гдѣто български области били ограбени отъ византийската флота. Извѣстията въ тоя случай сж противорѣчиви. При това Теофанъ отбѣлѣзва походъ срѣщу македонскитѣ словѣни, за които става дума и въ житието на св. Димитрия, а Никифоръ не отбѣлѣзва и туй. Словѣнитѣ и тозъ пѣтъ не могли да противостоятъ срѣщу византийското оружие, та една часть били принждени да се подчинятъ. Скоро подиръ това въ България се появили бъркотии. Кормисонъ падналъ отъ власть, види се, поради поражението му при Маркелъ (760 год.), което може да се смѣта като първо слѣдъ прѣминаването на българитѣ въ Мизия. Тогава българитѣ избили всичкитѣ членове на властующия родъ и провъзгласили за ханъ гордия и мжжественъ Телецъ на 30 г. възраст отъ родътъ Угаинъ. Въ каменната грѣцка надписна колони, открита въ Абоба, сега съхранявана въ Народния Музей се вижда живъ споменъ върху династическия раздори въ България. Нѣкои, влѣдствие на тѣзи бъркотии, отдаватъ масовото